

30 Οκτωβρίου, 1989

[ΚΟΥΡΡΗΣ, Δ/στής]

ΑΝΑΦΟΡΙΚΑ ΜΕ ΤΟ ΑΡΘΡΟ 146 ΤΟΥ ΣΥΝΤΑΓΜΑΤΟΣ

ΧΑΡΑΛΑΜΠΟΣ ΒΑΣΙΛΕΙΟΥ ΚΑΙ ΑΛΛΟΣ.

Αιτητές,

v.

ΚΥΠΡΙΑΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ, ΜΕΣΩ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ
ΔΗΜΟΣΙΑΣ ΥΠΗΡΕΣΙΑΣ,

Καθ' ων η Αίτηση.

(Υποθέσεις Αρ. 606/88, 631/88)

5 Δημόσιοι Υπάλληλοι — Προαγωγές — Εμπιστευτικές Εκθέσεις — Η Εγκύκλιος 491 για την σύνταξη των — Παράβαση εγκυκλίου — Συνέπεια — Πότε η παλαιότητα είναι ουσιώδης — Κατά πόσο σε περίπτωση ουσιώδους παρατυπίας υπάρχει εξουσία παραγνωρίσεως του παρατιπού μερους και λήψεως υπόψη του υπολοίπου — Αρνητική η απάντηση στο ερώτημα.

10 Δημόσιοι Υπάλληλοι — Προαγωγές — Προϊστάμενος τμήματος — Συστάσεις — Κατά πόσο μπορεί να αναφερθεί σε Ακαδημαϊκά προσόντα, που δεν αποτελούν πλεονέκτημα — Καταφατική η απάντηση στο ερώτημα.

15 Γενικές Αρχές Διοικητικού Δικαίου — Τεκμήριο νομιμότητας — Εμπιστευτική έκθεση για περίοδο μόνο δύο μηνών — Τεκμαίρεται ότι εφόσον τούτο προέκυπτε από την ίδια την έκθεση η Ε.Δ.Υ είχεν υπόψη της την χρονικήν περίοδο στην οποία αναφέρετο.

20 Στην υπόθεση αυτή και αφού το Δικαστήριο απέρριψε όλα τα παράπονα των Αιτούντων, που είχαν σχέση με τις συστάσεις του Προϊσταμένου του Τμήματος και το ότι μία εμπιστευτική έκθεση αφορούσε περίοδο δύο μηνών, πράγμα, που κατ' ισχυρισμό δεν είχεν προξεί, είτε ο Προϊστάμενος είτε η Ε.Δ.Υ (το παράπονο αυτό απορρί-

φθηκε βάσει του τεκμηρίου της νομιμότητας), το Ανώτατο Δικαστήριο ασχολήθηκε με τις συνεχείς τροποποιήσεις από τον προσυπογραφοντα λειτουργό εμπιστευτικής εκθέσεως για το ενδιαφερομένο πρόσωπο, κατά τρόπο, που αποτελούσε παραβίαση των κανονιστικών διαταξεών της εγκυκλίου 491, δηλαδή χωρίς να προηγηθεί συζήτηση με τον αξιολογούντα λειτουργό

Η Ε Δ Υ είχε διαπισώσει την παρατυπία και απεφάσισε να προχωρήσει αγνοώντας τις παρατυπίες παρατηρήσεις του προσυπογραφοντος λειτουργού στηρίζομενη μόνον στην αρχική βαθμολογία του αξιολογούντος λειτουργού

Το Ανώτατο Δικαστήριο διεπίστωσε ότι στην περίπτωση του Αιτούντος στην Αίτηση 606/88 η παρατυπία ήταν ουσιώδης, γιατί, αν η τροποποίηση του προσυπογραφοντος λειτουργού έγινε δεκτή, άλλαξε προς όφελος του Αιτούντος η εικόνα της αξίας από τις εμπιστευτικές εκθέσεις. Στην περίπτωση όμως του Αιτούντος στην Αίτηση 631/88 η παρατυπία δεν ήταν ουσιώδης γιατί η εικόνα δεν άλλαξε

Με βάση το εν λόγω συμπέρασμα το Ανώτατο Δικαστήριο εκρίνε ότι η Ε Δ Υ δεν είχε εξουσία να κάνει αυτό, που έκανε, δηλαδή να βασισθεί επί μέρους μόνο της εκθέσεως παρακαμπτώντας άνευ ετέρου και χωρίς δίωρα έρευνα το μέρος, που η ίδια εκρίνε παρατυπό

Η ενεργεία αυτή της Επιτροπής είχε ως αποτέλεσμα την μεταβολήν των στοιχείων, στα οποία βασίσθηκε. Ουδείς μπορεί να γνωρίζει ποία θα ήταν στην περίπτωση της Αίτησεως 606/88 η έκφραση της, αν δεν είχαν μεταβληθή τα στοιχεία

Η Αίτηση Ακυρώσεως 606/88 επιτηγχάνει Η αίτηση Ακυρώσεως 631/88 απορρίπτεται Ουδέμια διαταγή για έξοδα

Αναφερομενες υποθέσεις 35

Κόκκινου ν. Δημοκρατίας (1987) 3 Α Α Δ. 1281,

Δομετάκης ν. Δημοκρατίας (1988) 3 Α Α Δ. 1673,

Ανδρέου ν. Δημοκρατίας (1979) 3 Α Α Δ. 379,

40

Παπαδόπουλος ν. Δημοκρατίας (1985) 3 Α.Α.Δ. 405.

Ιωαννίδης ν. Δημοκρατίας (1986) 3 Α.Α.Δ. 1089.

5 *Ζαπίτης και Άλλος ν. Δημοκρατίας (1989) 3 Α.Α.Δ. 1098.*

Λεωνίδου ν. Δημοκρατίας (1986) 3 Α.Α.Δ. 1647.

Λεωνίδου ν. Δημοκρατίας (1986) 3 Α.Α.Δ. 1918.

10

Σάββα και Άλλοι ν. Δημοκρατίας (1988) 3 Α.Α.Δ. 160.

Σάββα ν. Αρχής Λιμένων (1987) 3 Α.Α.Δ. 715.

15

Γαβριήλ ν. Δημοκρατίας (1971) 3 Α.Α.Δ. 185.

Χριστοφόρου ν. Δημοκρατίας (1986) 3 Α.Α.Δ. 2413.

Σεζακίδης ν. Δημοκρατίας (1988) 3 Α.Α.Δ. 2136.

20

Αργυρίδης ν. Δημοκρατίας (1989) 3 Α.Α.Δ. 380.

Βασιλείου ν. Δημοκρατίας (1989) 3 Α.Α.Δ. 1005.

25

Louca and Others v. Public Service Commission and Others (1989) 3 C.L.R. 672,

Χατζηνέστορος και Άλλοι ν. Δημοκρατίας (1989) 3 Α.Α.Δ. 870.

30

Προσφυγές.

Προσφυγές εναντίον της απόφασης της Επιτροπής Δημόσιας Υπηρεσίας με την οποία το ενδιαφερόμενο μέρος προάχθηκε στη θέση Ανώτερου Φαρμακοποιού, Φαρμακευτικές Υπηρεσίες αναδρομικά από 1.9.1986 αντί των αιτητών.

35

Α. Σ. Αγγελίδης, για τους Αιτητές.

40

Π. Χατζηδημητρίου, Δικηγόρος της Δημοκρατίας Β΄, για τους Καθ' ων η αίτηση.

ΚΟΥΡΡΗΣ, Δ.: Ανάγνωση την ακόλουθη απόφαση. Οι αιτη-

τές, με τις προσφυγές τους, ζητούν από το Δικαστήριο να κηρύξει την απόφαση της Επιτροπής Δημόσιας Υπηρεσίας, η οποία δημοσιεύτηκε στην επίσημη εφημερίδα της Δημοκρατίας, ημερομηνίας 8/7/88, και με την οποία το ενδιαφερόμενο μέρος προάχθηκε στην μόνιμη θέση Ανώτερου Φαρμακοποιού, Φαρμακευτικές Υπηρεσίες, αναδρομικά από 1/9/86, άκυρη, παράνομη και στερούμενη οποιουδήποτε νόμιμου αποτελέσματος. 5

Η επίδικη θέση είναι θέση προαγωγής και τόσο οι αιτητές όσο και το ενδιαφερόμενο μέρος, Παναγιώτα Κόκκινου, κατείχαν την θέση του Φαρμακοποιού, Φαρμακευτικές Υπηρεσίες, πριν από την επίδικη απόφαση. Οι προσφυγές συνεκδικάστηκαν επειδή παρουσιάζουν κοινά πραγματικά και νομικά σημεία και απορρέουν από την ίδια διοικητική πράξη. 15

Η Επιτροπή Δημόσιας Υπηρεσίας (για τους σκοπούς της παρούσας απόφασης θα ονομάζεται Επιτροπή) στην συνεδρία της, ημερομηνίας 24/5/88 επανεξέτασε με βάση το νομικό και πραγματικό καθεστώς που ίσχυε κατά τον ουσιώδη χρόνο την πλήρωση από 1/9/88 μιας κενής μόνιμης θέσης Ανώτερου Φαρμακοποιού, Φαρμακευτικές Υπηρεσίες, ύστερα από την αναδρομική προαγωγή του κατόχου της, Δημήτρη Άσπρου, σε άλλη θέση από 15/2/86. 20

Συγκεκριμένα τη θέση του Ανώτερου Φαρμακοποιού από 15/2/86 την κατείχε αρχικά ο αιτητής στην προσφυγή 606/88, Χαράλαμπος Βασιλείου. Ο διορισμός του όμως ακυρώθηκε με την προσφυγή του ενδιαφερόμενου μέρους, **Κόκκινου ν. Δημοκρατίας** (1987) 3 Α.Α.Δ. 1281, στην δε κενωθείσα με αυτό τον τρόπο θέση προάχθηκε αναδρομικά ο Δημήτριος Άσπρου. 25

Στα πλαίσια της πλήρωσης της θέσης που κατείχε ο Άσπρου η επιτροπή αποφάσισε και έλαβε υπόψη της ως υποψήφιο και τον αιτητή Χαράλαμπο Βασιλείου αφού με την ακυρωτική απόφαση βρέθηκε να κατέχει επίσης την αμέσως κατώτερη θέση της υπό πλήρωση. 35

Οι προσβαλλόμενοι από τους αιτητές ισχυρισμοί είναι οι ακόλουθοι:- 40

(1) Η Επιτροπή Δημόσιας Υπηρεσίας ενήργησε καθ' υπέρ-

5
10
15
20
25
30
35
40

βραση και η κατάχρηση εξουσίας και υπό καθεστώς πλάνης με το να αγνοήσει τις τροποποιήσεις που έκαμε ο οικείος προϊστάμενος στην εμπιστευτική έκθεση του ενδιαφερόμενου μέρους για το 1979, ο οποίος δεν ενήργησε ως προσυπογράφων λειτουργός και επίσης με το να λάβει υπόψη μόνον τις αξιολογήσεις των αξιολογούντων λειτουργών στις εμπιστευτικές εκθέσεις του ενδιαφερόμενου μέρους για τα έτη 1980 και 1981, οι οποίες έγιναν κατά παράβαση των Κανονιστικών Διατάξεων για την ετοιμασία και υποβολή εμπιστευτικών εκθέσεων για τους δημόσιους υπαλλήλους.

15
20
25
30
35
40

(2) Η σύσταση του Διευθυντή πάσχει γιατί ήταν στιγμιαία και απροετοίμαστη και ο Διευθυντής προβαίνοντας στην σύστασή του οδηγήθηκε λανθασμένα και υπό το γεγονός ότι το ενδιαφερόμενο μέρος ήταν κάτοχος master's degree που δεν θεωρείται ως πλεονέκτημα από το σχέδιο υπηρεσίας της θέσης.

20
25
30
35
40

(3) Η απόφαση πάσχει γιατί δεν πραγματοποιήθηκε η αρχή της προαγωγής του καλύτερου από τους διαθέσιμους υποψηφίους.

25
30
35
40

Προτίθεται να εξετάσω πρώτα τον δεύτερο λόγο, που πρόβαλε ο δικηγόρος των αιτητών, αναφορικά με τις συστάσεις του Διευθυντή.

30
35
40

Ο Διευθυντής των Φαρμακευτικών Υπηρεσιών σύστησε για προαγωγή το ενδιαφερόμενο μέρος και η επιτροπή υιοθέτησε την σύσταση του Διευθυντή. Είναι η θέση των αιτητών ότι η σύσταση του Διευθυντή υπό τις περιστάσεις κάτω από τις οποίες υποβλήθηκε καθιστά αυτή χωρίς αξία. Ο δικηγόρος των αιτητών ισχυρίστηκε ότι η Επιτροπή λίγο πριν την παρουσία ενώπιόν της του Διευθυντή, έκρινε τότε και μόνον τον αιτητή Βασιλείου σαν ένα δικαιούμενο υποψήφιο, χωρίς να κριθεί έτσι από την τμηματική επιτροπή. Η τμηματική επιτροπή της οποίας Πρόεδρος ήταν ο Διευθυντής δεν είχε ενώπιον της τον φάκελο του αιτητή ούτε ασχολήθηκε καθόλου με τον αιτητή, ισχυρίστηκε ο δικηγόρος των αιτητών. Επίσης ο δικηγόρος των αιτητών ισχυρίστηκε ότι εκείνη την στιγμή ο Διευθυντής έμαθε ότι έπρεπε να αγνοήσει τις τροποποιήσεις στις εμπιστευτικές εκθέσεις και έτσι πρόχειρα και στιγμιαία χωρίς προηγούμενη

μελέτη και σύγκριση του αιτητή με οποιοδήποτε, σύστησε το ενδιαφερόμενο μέρος.

Επίσης ο δικηγόρος των αιτητών υπέβαλε στο δικαστήριο ότι ο Διευθυντής στην σύστασή του είχε οδηγηθεί λανθασμένα και από το γεγονός ότι το ενδιαφερόμενο μέρος είναι κάτοχος master's degree. Το master, λέει ο δικηγόρος των αιτητών, δεν δίνει σύμφωνα με το σχέδιο υπηρεσίας καμιά προτεραιότητα στο ενδιαφερόμενο πρόσωπο έναντι των αιτητών και τόσο οι αιτητές όσο και το ενδιαφερόμενο πρόσωπο διαθέτουν το πλεονέκτημα σύμφωνα με το σχέδιο υπηρεσίας. Ο Διευθυντής, ισχυρίζεται ο δικηγόρος των αιτητών, δεν πρόσεξε ότι είναι διαζευκτικό το πλεονέκτημα και όχι δύο χωριστά πρόσθετα ή αλληλένδετα και λανθασμένα προέβει στην σύσταση στην οποία προέβηκε. Ο δικηγόρος των αιτητών περαιτέρω ισχυρίστηκε ότι ο Διευθυντής αγνόησε και παράλειψε να φέρει σε γνώση της Επιτροπής το γεγονός ότι ο αιτητής Βασιλείου σαν υπεύθυνος των αποθηκών εκτελούσε εργασία Ανώτερου Φαρμακοποιού (καίτοι ήτο φαρμακοποιός), ο δε όγκος και ποιότητα της εργασίας και απόδοσή του ήταν κατά πολύ πιο εξαιρετη και μεγάλη σε σύγκριση με το ενδιαφερόμενο μέρος ή οποιουδήποτε άλλου ανθυποψηφίου.

Οι κρίσεις και οι απόψεις του Διευθυντή περιέχονται στο Παράρτημα 2, σελ. 7 και 8 που αναφέρουν τα εξής:-

“Στο σημείο αυτό προσήλθε στην συνεδρίαση ο Διευθυντής των Φαρμακευτικών Υπηρεσιών κ. Ευτύχιος Κκολός, ο οποίος αφού ενημερώθηκε για τα πιο πάνω και κλήθηκε να λάβει υπόψη επιπρόσθετα με τους υποψηφίους που συστήθηκαν από την Τμηματική Επιτροπή, και (α) Τους Έλλη Ευσταθιάδου, Σταυρούλα Πατσαλίδου, Έλενα Ιωάννου, Παντελίτσα Κουπελίδου και Μιχαήλ Ιωάννου, σύμφωνα με την απόφαση της Επιτροπής Δημόσιας Υπηρεσίας κατά την αρχική εξέταση του θέματος, και (β) το Χαράλαμπο Βασιλείου, σύμφωνα με την πιο πάνω σημερινή απόφαση της Επιτροπής, ανέφερε τα εξής:-

Με βάση το σύνολο των τριών κριτηρίων (αξία, προσόντα, αρχαιότητα) συστήνει για προαγωγή στην θέση Ανώτερου Φαρμακοποιού, το ενδιαφερόμενο πρόσωπο, Παναγιώτα Κόκκινου, η οποία διαθέτε το πλεονέκτημα ως πτυχιούχος

Φαρμακευτικής του Πανεπιστημίου Αθηνών, και έχουσα επιπλέον Master's Degree of Science in Pharmaceutical Analysis and Quality Control του Πανεπιστημίου του Chelsea.

5 Στο σημείο αυτό ο Διευθυντής αποχώρησε από την συνεδρίαση”.

10 Από τα ανωτέρω είναι φανερό ότι ο Διευθυντής ενημερώθηκε πλήρως από την Επιτροπή σε ότι αφορά τις παράτυπες τροποποιήσεις στις εμπιστευτικές εκθέσεις ορισμένων από τους υποψηφίους και έτσι ήταν σε θέση να προβεί σε σύσταση. Περαιτέρω στις 10/2/86 όταν επρόκειτο να πληρωθεί η θέση Ανωτέρου Φαρμακοποιού και που ήταν υποψήφιοι τόσο το ενδιαφερόμενο μέρος όσο και ο αιτητής Κωνσταντίνου ο 15 Διευθυντής σύστησε για προαγωγή το ενδιαφερόμενο μέρος και τον αιτητή Κωνσταντίνου. Επομένως ο Διευθυντής είχε γνώση των υποψηφίων από αρκετό καιρό και δεν μπορεί να λεχθεί ότι πρόχειρα και στιγμιαία και χωρίς προηγούμενη μελέτη και σύγκριση του αιτητή με οποιοδήποτε σύστημα το 20 ενδιαφερόμενο μέρος, όπως ισχυρίστηκε ο δικηγόρος των αιτητών.

25 Είναι επίσης φανερό ότι η σύσταση του Διευθυντή δεν έγινε με καμιά πλάνη περί τα πράγματα και συνάδει πλήρως και είναι σύμφωνη με τα στοιχεία στους διοικητικούς φακέλους των υποψηφίων και στηρίχθηκε στα καθιερωμένα νόμιμα κριτήρια στο σύνολό τους δηλαδή αξία, προσόντα και αρχαιότητα.

30 Εξάλλου, η αναφορά του Διευθυντή στον τίτλο του ενδιαφερόμενου μέρους, δηλαδή το master's degree ήταν απόλυτα νόμιμη και ορθή εφόσον τα επιπρόσθετα προσόντα ενός υποψηφίου πρέπει να λαμβάνονται υπόψη για σκοπούς επιλογής του καταλληλότερου από τους υποψηφίους ακόμα και όταν 35 δεν θεωρούνται από το σχέδιο υπηρεσίας της θέσης ως πλεονεκτήματα παρόλο που πρέπει να τους δοθεί πολύ λίγη βαρύτητα. Στην παρούσα υπόθεση το επιπρόσθετο προσόν είναι σχετικό με τα καθήκοντα της υπό πλήρωση θέσης και ορθά το 40 ανέφερε ο Διευθυντής για να ληφθεί υπόψη από την Επιτροπή.

Ο δικηγόρος των Καθ' ων η Αίτηση προς υποστήριξη των θέσεων του βασίστηκε στις υποθέσεις **Δομετάκης ν.**

Δημοκρατίας (1988) 3 Α.Α.Δ. 1673, **Ανδρέου ν. Δημοκρατίας** (1979) 3 Α.Α.Δ. 379 σελ. 388, **Παπαδόπουλος ν. Δημοκρατίας** (1985) 3 Α.Α.Δ. 405, σελ. 441, **Ιωαννίδης ν. Δημοκρατίας** (1986) 3 Α.Α.Δ. 1089, σελ. 1095 και **Ζαπίτης και Άλλος ν. Δημοκρατίας** (1989) 3 Α.Α.Δ. 1098 από την Ολομέλεια του Ανωτάτου Δικαστηρίου. 5

Υπό τις περιστάσεις είμαι της γνώμης ότι η Επιτροπή ορθά υιοθέτησε την σύσταση του διευθυντή στην άσκηση της εξουσίας της. 10

Σχετικά με το σημείο του δικηγόρου των αιτητών ότι δεν λήφθηκε υπόψη το γεγονός ότι ο αιτητής Βασιλείου πρόσφερε τις υπηρεσίες του στα καθήκοντα της θέσης Ανώτερου Φαρμακοποιού και ότι αυτό δεν λήφθηκε υπόψη ούτε από τον Διευθυντή ούτε από την Επιτροπή πρέπει να αναφέρω ότι αυτό αναγράφεται στην έκθεσή του του 1982, 1983 και 1984. Αυτό σημαίνει ότι ήταν σε γνώση και του Διευθυντή του και ήταν σε γνώση και της Επιτροπής. Εν πάση περιπτώσει υπάρχει και το Τεκμήριο της νομιμότητας το οποίο δεν απέσεισαν οι αιτητές. 20

Ακόμα ένα σημείο το οποίο εγέρθηκε από τον δικηγόρο των αιτητών είναι ότι ο μη σχολιασμός του περιεχομένου των εκθέσεων όπως και η παράλειψη να διαπιστώσουν ότι για το 1983 το ενδιαφερόμενο μέρος δεν είχε ετήσια έκθεση αλλά μόνον δυο μηνών δηλαδή Νοεμβρίου και Δεκεμβρίου καταδειχνει ότι τούτο διέφυγε του διευθυντή παντελώς, υπό την επίδραση της στιγμιαίας αναφοράς στον αιτητή. 25

Δε συμφωνώ με το δικηγόρο των αιτητών επί του σημείου αυτού, ότι ο μη σχολιασμός του περιεχομένου των εκθέσεων, δυνατό να παρέλειψε η Επιτροπή και ο Διευθυντής να διαπιστώσουν ότι για το 1983 δεν ήτο ετήσια έκθεση για το ενδιαφερόμενο μέρος. Η εμπιστευτική έκθεση δεικνύει ότι ήτο έκθεση μόνον δύο μηνών ήτοι Νοεμβρίου και Δεκεμβρίου 1983 και όχι για ολόκληρο το έτος 1983. Εξάλλου η Επιτροπή μπορούσε να λάβει υπόψη της την έκθεση αυτή με βάση τις υποθέσεις **Λεωνίδου ν. Δημοκρατίας** (1986) 3 Α.Α.Δ. 1647 στην σελ. 1656 και **Λεωνίδου ν. Δημοκρατίας** (1986) 3 Α.Α.Δ. 1918 στην σελ. 1922. 30 35 40

Επανερχομαι στον πρώτο λόγο ακύρωσης στον οποίο στηρίχθηκε ουσιαστικά η επιχειρηματολογία του αιτητή. Ο δικηγόρος των αιτητών υποστήριξε ότι η απόφαση της Επιτροπής να λάβει υπόψη τις αξιολογήσεις των αξιολογούντων λειτουργών μόνον, στις περιπτώσεις εκείνες όπου κατά την γνώμη της δεν τηρήθηκαν από τον προσυπογράφοντα λειτουργό οι πρόνοιες της παραγράφου 9 των Κανονιστικών Διατάξεων που διέπουν την ετοιμασία και υποβολή εμπιστευτικών εκθέσεων είναι λανθασμένη. Επίσης λανθασμένη είναι η απόφαση της Επιτροπής, υποστήριξε, όπως μη ληφθούν υπόψη οι τροποποιήσεις του οικείου προϊσταμένου στην εμπιστευτική έκθεση του ενδιαφερόμενου προσώπου για το 1979 για τον λόγο ότι αυτός δεν ενήργησε ως προσυπογράφων λειτουργός.

Ο δικηγόρος των αιτητών υποστήριξε ότι μια εμπιστευτική έκθεση για να είναι ολοκληρωμένη και νόμιμο έγγραφο θα πρέπει να έχει αξιολόγηση από δυο λειτουργούς, τον αξιολογούντα και προσυπογράφοντα λειτουργό. Απαιτείται, λέγει, η συνδρομή δυο λειτουργών για να ολοκληρώνει την εμπιστευτική έκθεση. Συνειπώς ισχυρίστηκε, η επιτροπή δεν είχε δικαίωμα να "θεραπεύσει" την παρανομία λαμβάνοντας υπόψη την αξιολόγηση ενός μόνο λειτουργού. Μπορούσε και όφειλε η Επιτροπή, ισχυρίστηκε ο δικηγόρος των αιτητών, να ζητήσει διοικητικά την αποκατάσταση της νομιμότητας του κριθέντος σαν μη νόμιμου τμήματος της εμπιστευτικής έκθεσης. Αν είχε διαπιστώσει παρατυπία ή παρανομία τότε η Επιτροπή όφειλε να ζητήσει άρση της παρατυπίας ή παρανομίας από το όργανο ή όργανα που έχουν την ευθύνη της σύνταξης των εμπιστευτικών εκθέσεων. Δεν μπορεί η ίδια να δέχεται μέρος των εμπιστευτικών εκθέσεων σαν έγκυρο και μέρος όχι. Τούτο αποτελεί οριστικά, ισχυρίστηκε υπέρβαση ή κατάχρηση εξουσίας από μέρους της Επιτροπής.

Ο δικηγόρος των αιτητών προς υποστήριξη των ισχυρισμών του βασίστηκε στις υποθέσεις *Μιχαλάκης Σάββα και Άλλοι ν. Δημοκρατίας* (1988) 3 Α.Α.Δ. 160, *Λίζα Σάββα ν. Αρχής Λιμένων* (1987) 3 Α.Α.Δ. 715, *Γαβριήλ ν. Δημοκρατίας* (1971) 3 Α.Α.Δ. 185 σελ. 202, *Χριστοφόρου ν. Δημοκρατίας* (1986) 3 Α.Α.Δ. 2413 και *Σεγκίδης ν. Δημοκρατίας* (1988) 3 Α.Α.Δ. 2136.

Ο δικηγόρος των Καθ' ων η Αίτηση υποστήριξε ότι η διαδι-

κασία που ακολουθήθηκε από την Επιτροπή Δημόσιας Υπηρεσίας ήτο ορθή και αυτό υποστηρίζεται από τη νομολογία του Ανωτάτου Δικαστηρίου και βασίστηκε στις υποθέσεις *Χριστοφόρου ν. Δημοκρατίας* (1986) 3 Α.Α.Δ. 2413 στην σελ. 2423, *Αργυρίδης ν. Δημοκρατίας* (1989) 3 Α.Α.Δ. 380, *Βασιλείου ν. Δημοκρατίας* (1989) 3 Α.Α.Δ. 1005. Το ίδιο αποφασίστηκε και από την ολομέλεια του Ανωτάτου Δικαστηρίου στις Αναθεωρητικές Εφέσεις 777 και 780 *Louca and Others v. Public Service Commission and Others* (1989) 3 C.L.R. 672.

5

10

Το ερώτημα που τίθεται ανάγεται ουσιαστικά στο θέμα της παρατυπίας των εμπιστευτικών εκθέσεων, του μέρους που αγνοήθηκε από την Επιτροπή, κατά πόσο δηλαδή αφορούσε ουσιαστική παρατυπία, ή αν ήταν θέμα μικρής σημασίας, με αδιάφορες επιπτώσεις στην τελική απόφαση.

15

Όπως κατ' επανάληψη έχει γίνει δεκτό στη νομολογία (Βλ. αποφάσεις ολομέλειας *Ανδρέας Σεκκίδης ν. Δημοκρατίας* (1988) 3 Α.Α.Δ. 2136, *Λέλλα Χατζηνέστορος και Άλλοι ν. Δημοκρατίας* (1989) 3 Α.Α.Δ. 870, η μη συμμόρφωση προς τις πρόνοιες των Κανονιστικών Διατάξεων για την ετοιμασία και υποβολή εμπιστευτικών εκθέσεων (Εγκύκλιος 491/79) δεν συνεπάγεται ανυπερθέτως ακύρωση της πράξεως. Η νομιμότητα και το κύρος της πράξεως επηρεάζονται μόνον όταν η παρατυπία είναι ουσιαστικής φύσεως, υπό την έννοια ότι επενεργεί ουσιαστικά στην εικόνα της υπηρεσίας του υπαλλήλου.

20

25

Στην προκειμένη περίπτωση, είναι φανερό, από τα στοιχεία που είχε ενώπιόν της η Επιτροπή και που επίσης ευρίσκονται ενώπιόν του Δικαστηρίου, ότι η επέμβαση του προσυπογράφοντος λειτουργού ήταν καθοριστικής σημασίας για την αξιολόγηση της υπηρεσιακής επίδοσης του ενδιαφερόμενου μέρους.

30

Χωρίς την αξιολόγηση του προσυπογράφοντος λειτουργού η επίδοση του ενδιαφερόμενου μέρους για το σύνολο των ετών που λήφθηκαν υπόψη από την Επιτροπή ήταν εξ ίσου ικανοποιητική όπως και εκείνη του αιτητή Χαράλαμπου Βασιλείου εφόσον και οι δυο συγκεντρώνουν για την περίοδο αυτή βαθμολογία "εξαιρετος" και μόνο σε μια περίπτωση "λίαν καλός".

35

40

Αντίθετα, αν η αξιολόγηση του προσυπογράφοντος λειτουργού ληφθεί κανονικά υπόψη, η επίδοση του ενδιαφερόμε-

νου μέρους για το έτος 1980 παρουσιάζεται ουσιαστικά διαφοροποιημένη δεδομένου ότι η γενική κατάταξη της για το έτος αυτό θα ήτο “λίαν καλός” και όχι “εξαιρετος”.

- 5 Κατ’ επέκταση θα ενδιαφεροποιείτο και η γενική εικόνα υπέρ του αιτητή Χαράλαμπου Βασιλείου ο οποίος θα εμφανιζόταν υπέρτερος σε ό,τι αφορά την επίδοση στις εμπιστευτικές εκθέσεις.
- 10 Για τον αιτητή Νικόλα Κώνσταντίνου δεν τίθεται θέμα γιατί το ενδιαφερόμενο μέρος είχε καλύτερες εμπιστευτικές εκθέσεις τόσο πριν όσο και μετά την παρέμβαση του προσυπογράφοντος λειτουργού.
- 15 Η αξία όπως προκύπτει από τις εμπιστευτικές εκθέσεις, ήταν ένας παράγων που λήφθηκε υπόψη και επηρέασε την κρίση της Επιτροπής στην τελική επιλογή των υποψηφίων (Παράρτημα 2, σελ. 8).
- 20 Συνεπώς η απόφαση της Επιτροπής να αγνοήσει την αξιολόγηση του προσυπογράφοντος λειτουργού σε σχέση με την εμπιστευτική έκθεση του ενδιαφερόμενου μέρους για το 1980, αφορούσε θέμα ουσιαστικής παρατυπίας υπό την έννοια που έχει ενωρίτερα επεξηγηθεί, πράγμα όμως που δεν ήταν επιτρεπτό στην Επιτροπή

30 Σε σειρά αποφάσεων του Ανωτάτου Δικαστηρίου (*Louca and Others v. Public Service Commission and Others και Αγγυίδης ν. Δημοκρατίας* (ανωτέρω)), έχει γίνει δεκτό ότι η ευχέρεια της Επιτροπής περιορίζεται μόνο σε περιπτώσεις που η παρατυπία είναι χωρίς σημασία. Αναφέρεται σχετικά στην απόφαση *Louca and Others v. Public Service Commission and Others:-*

- 35 “Irrespective of the above the respondent Commission obviously out of caution decided to disregard such part of the reports which related to the countersigning by the newly appointed acting Head of Department, though in our view it could have considered them as whole. This it may, in certain
- 40 circumstances, be able to do whenever it considers that any confidential report before it suffers from any irregularity of a non material kind, that is to exclude such part of the report it

considers irregular”.

Κατά συνέπεια όταν πρόκειται για ουσιαστική παρατυπία όπως τη συγκεκριμένη υπόθεση με τις επιπτώσεις που ήδη σημειώθηκαν στην γενικότερη έκβαση της διαδικασίας η εξουσία αυτή δεν υφίσταται και δεν είναι δυνατό για την Επιτροπή να χρησιμοποιήσει μέρος μόνο της εμπιστευτικής έκθεσης παρακάμπτοντας άνευ ετέρου και χωρίς την δέουσα έρευνα το μέρος που η ίδια κρίνει ως παράτυπο.

5

Η Επιτροπή ενήργησε καθ' υπέρβαση εξουσίας και για το λόγο αυτό η απόφασή της για επιλογή του ενδιαφερόμενου μέρους, που βασίστηκε στην πλημμελή αυτή διαδικασία υπόκειται σε ακύρωση.

10

Η απόφασή της να περιλάβει στην κρίση της τις απόψεις μόνο του αξιολογούντος λειτουργού, ειδικότερα για την εμπιστευτική έκθεση του 1980, μετέβαλε τα στοιχεία στα οποία στηρίχτηκε η προαγωγή του ενδιαφερόμενου μέρους.

15

Δεν μπορούμε να γνωρίζουμε ούτε και είναι δυνατό να υποθέσουμε ποιά θα ήταν η τελική απόφαση της Επιτροπής, αν τα στοιχεία αυτά ήταν διαφορετικά.

20

Δεν προτίθεμαι να εξετάσω τον τρίτο λόγο ότι η απόφαση πάσχει γιατί δεν πραγματοποιήθηκε η αρχή της προαγωγής του καλύτερου από τους διαθέσιμους υποψηφίους επειδή η Επιτροπή θα επανεξετάσει το θέμα της προαγωγής των υποψηφίων στην θέση του Ανώτερου Φαρμακοποιού.

25

Για όλους τους πιο πάνω λόγους η προσφυγή επιτυγχάνει και η επίδικη απόφαση κηρύσσεται άκυρη.

30

Η ΠΡΟΣΦΥΓΗ ΥΠ' ΑΡ. 631/88.

Η παρέμβαση της Επιτροπής και η απόφασή της να αγνοήσει τις τροποποιήσεις του προσυπογράφοντος λειτουργού, στις περιπτώσεις όπου κατά την κρίση της δεν τηρήθηκαν οι πρόνοιες των κανονιστικών διατάξεων δεν ήταν το ίδιο σημαντική στην περίπτωση του αιτητή Νικόλα Κωνσταντίνου. Το ενδιαφερόμενο μέρος είτε με την αξιολόγηση του προσυπογράφοντος λειτουργού, είτε χωρίς αυτή, υπερέχει στις εμπι-

35

40

στευτικές εκθέσεις από τον αιτητή.

5 Κατά συνέπεια η απόφαση της Επιτροπής δεν ήταν καθοριστικής σημασίας και ουσιαστικά άφηγε ανεπιθρέαστη την εικόνα των δυο υποψηφίων.

10 Η Επιτροπή στην κρίση της, έλαβε υπόψη την αρχαιότητα του αιτητή έναντι του ενδιαφερόμενου μέρους η οποία όμως δεν ήταν αποφασιστικής φύσεως γιατί τα άλλα στοιχεία δεν ήταν ίσα και επί πλέον υπήρχε η σύσταση του Διευθυντή υπέρ του ενδιαφερόμενου μέρους.

15 Για τους λόγους αυτούς και με βάση το σκεπτικό όπως έχει εκτενέστερα αναλυθεί στην απόφαση του δικαστηρίου στην προσφυγή υπ' αρ. 606/88, καταλήγω ότι στην περίπτωση αυτή δεν υπάρχει κανένας λόγος για παρέμβαση του αναθεωρητικού δικαστηρίου.

20 Σαν αποτέλεσμα, η προσφυγή υπ' αρ. 606/88, όπως ήδη αναφέρθηκε, επιτυγχάνει και η επίδικη απόφαση ακυρώνεται.

Η προσφυγή υπ' αρ. 631/88 απορρίπτεται. Και στις δυο περιπτώσεις δε δίδεται διαταγή για έξοδα.

25

*Η προσφυγή Αρ. 606/88
επιτυγχάνει. Η προσφυγή
Αρ. 631/88 απορρίπτεται.
Καμία διαταγή για έξοδα.*